

16 Ιουνίου, 1995

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΟΣ ΝΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ Ή/ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 201/92, 235/92,
246/92, 269/92, 273/92, 279/92)

-
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Παράβαση ουσιώδους τύπου — Η προϋπόθεση του ουσιώδους — Κρίση στο Δικαστή — Προϋποθέσεις — Η κριθείσα περίπτωση παράβασης του Κανονισμού 8(5) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989 (Κ.Δ.Π. 52/89) — Καμία βλάβη στα συμφέροντα των αιτητών — Εποουσιώδης παράβαση. 5
- Αστυνομική Δύναμη Κύπρου — Προαγωγές — Αξιολόγηση — Το ειδικό έντυπο του Καν. 8(4) της Κ.Δ.Π. 52/89 — Οριστική επίλυση των σχετικών θεμάτων με τη Δημοκρατία κ.ά. v. Αντωνίου κ.ά. 10
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Αναθεωρητική δικαιοδοσία — Αδυναμία ελέγχου προγενέστερων της προσβαλλόμενης πράξεων — Η περίπτωση προαγωγής σε κατώτερες θέσεις από την επίδικη — Τεκμαίρεται νόμιμη. 15
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Εχθρική διάθεση και έλλειψη αντικειμενικότητας — Τρόπος απόδειξης — Βάρος αποδείξεως — Οι τεταμένες σχέσεις δεν ακοούν. 20
- Αστυνομική Δύναμη Κύπρου — Προαγωγές — Πρόσθετο προσόν Ισχύει η γενική αρχή ανάγκης ειδικής αιτιολόγησης της παραγνώ-

ρισής του — Ο Καν. 3(3) της Κ.Δ.Π. 52/89 — Δεν δόθηκε η απαιτούμενη αιτιολογία στην κριθείσα περίπτωση για την παραγνώριση πτυχίου Νομικής και μάλιστα στο σώμα της πράξης.

5 Αστυνομική Δύναμη Κύπρου — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Καν. 3(2) της Κ.Δ.Π. 52/89 — Ερμηνεία από τη νομολογία και εφαρμογή στην κριθείσα περίπτωση.

10 Αστυνομική Δύναμη Κύπρου — Προαγωγές — Έγκριση από τον Υπουργό — Νόμιμη με βάση την νομολογία.

Οι αιτητές προσέβαλαν την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών σε Ανώτερους Υπαστυνόμους εγείροντας πλειάδα θεμάτων.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, εν μέρει ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, στην Υπ. Αρ. 273/92, και απορρίπτοντας κατά τα λοιπά τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

20 1. Δεν συνιστά λόγο ακύρωσης μιας πράξης κάθε παράβαση Διαδικαστικού Κανόνας αλλά μόνον η αθέτηση των ενεργειών εκείνων οι οποίες χαρακτηρίζονται ως ουσιώδεις.

25 Η κρίση για τον χαρακτήρα ενός τύπου ως ουσιώδους ή μη ανήκει στο Δικαστήριο και ως κριτήριο διάκρισης λαμβάνεται υπόψιν η επίδοση την οποία άσκησε ο παραλειφθείς ή ελλειπώς τηρηθείς τύπος στη λήψη της επίδικης απόφασης.

30 Η διοικητική πράξη δεν ακυρούται εάν, από την εκτίμηση των ειδικών συνθηκών που ισχύουν σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, αποδειχθεί πως οι εγγυήσεις υπέρ της νομιμότητας και αμεροληψίας της πράξης δεν παραβιάστηκαν ή ότι δεν έχει επέλθει οποιαδήποτε βλάβη στα συμφέροντα του διοικουμένου.

35 Εκτιμώντας τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κρινόμενης υπόθεσης, το Δικαστήριο έχει καταλήξει πως η παράβαση του Κανονισμού 8(5) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 52/89) η οποία επήλθε από την σύσταση 28 αντί 26 υποψηφίων δε επέφερε οποιαδήποτε βλάβη στα συμφέροντα των αιτητών.

40 Κανένας από τους αιτητές που επικαλέστηκαν τον σχετικό λόγο ακύρωσεως δεν αγνοήθηκε από τον Αρχηγό.

Η προαγωγή του 27ου στον κατάλογο, δεν μεταβάλλει το αποτέλεσμα της εισήγησης, δεδομένου ότι η προαγωγή του υποψη-

φίου αυτού δεν προσβλήθηκε με προσφυγή και κατά συνέπεια δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας.

2. Ο ίδιος ισχυρισμός ατυχώς προβάλλεται από τον αιτητή στην προσφυγή 201/92 ο οποίος δεν συστήθηκε από το Συμβούλιο Κρίσεως και δεν περιλήφθηκε στον σχετικό κατάλογο. 5

Σύμφωνα με το Άρθρο 13Α(5) του περί Αστυνομίας Νόμου, Κεφ. 285, "ο Αρχηγός προβαίνει εις την επιλογήν των προαχθισομένων εκ των υπό του Συμβουλίου Κρίσεως καταρτισθέντων Πινάκων". 10

Ο αιτητής αξιολογήθηκε από την Επιτροπή Αξιολόγησης, σύμφωνα με τα κριτήρια του Καν. 6(2), συστήθηκε από την Επιτροπή προς το Συμβούλιο και έτυχε της αξιολόγησης και κρίσης του Συμβουλίου. 15

Ο λόγος της μη συμπερίληψής του στον τελικό κατάλογο έγκειτο στο γεγονός ότι η συνολική βαθμολογία που εξασφάλισε από την αξιολόγηση και των δύο σωμάτων δεν υπερέβαινε τις 84.17 μονάδες, ενώ ο τελευταίος περιληφθείς στον κατάλογο είχε σύνολο βαθμολογίας 85.50 μονάδες. 20

Κατά συνέπεια, τα ελαττώματα που είχαν επιλωρήσει στον καταρτισμό του πίνακα, δεν επηρέασαν καθ'οιονδήποτε τρόπο τα συμφέροντα του αιτητή και ο σχετικός ισχυρισμός που προβλήθηκε, απορρίπτεται. 25

3. Σύμφωνα με τον Κανονισμό 8(4) το Συμβούλιο Κρίσεως "αξιολογεί και βαθμολογεί κάθε υποψήφιο σε ειδικό έντυπο που καθορίζεται από τον Αρχηγό και εγκρίνεται από τον Υπουργό". 30

Το ειδικό έντυπο του Συμβουλίου Κρίσεως καθορίστηκε από τον Αρχηγό και εγκρίθηκε από τον Υπουργό στις 21.10.89, όπως προκύπτει από το Τεκμήριο "Α" στη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου των καθ'ων η αίτηση. 35

Οι δικηγόροι των αιτητών στις προσφυγές 237/92 και 201/92 εξακολουθούν να εγείρουν ζητήματα που αφορούν την εγκυρότητα του εντύπου αξιολόγησης και των κριτηρίων που καθορίστηκαν κατά τη σύνταξή του, τη νομιμότητα των στοιχείων κρίσεως της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις και τη σημασία που αποδόθηκε σ'αυτές θέματα τα οποία εξετάστηκαν και αποφασίστηκαν οριστικά από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου στην υπόθεση, *Δημοκρατία κ.ά. ν. Ιωσήφ Αντωνίου* 40

κ.ά., στην οποία παραπέμπει το Δικαστήριο σχετικά, προς αποφυγή οποιωνδήποτε επαναλήψεων.

- 5 4. Η αναθεωρητική δικαιοδοσία του Δικαστηρίου περιορίζεται αποκλειστικά στην κρίση των θεμάτων που αφορούν την επίδικη απόφαση και δεν συνιστά μέσο για τον έλεγχο προγενέστερων ανεξάρτητων διοικητικών πράξεων.

10 Κατά συνέπεια, τα ενδιαφερόμενα μέρη τεκμαίρεται ότι προάχθηκαν νόμιμα στον προηγούμενο βαθμό.

- 15 5. Η έλλειψη αντικειμενικότητας και η ύπαρξη εχθρικής διάθεσης από τα όργανα τα οποία μετέχουν στις διοικητικές διαδικασίες πρέπει να αποδεικνύονται με επαρκή βεβαιότητα από γεγονότα τα οποία προκύπτουν από επίσημα έγγραφα ή από ασφαλή συμπεράσματα τα οποία συνάγονται από τέτοια γεγονότα.

20 Στην υπό εξέταση υπόθεση, ο αιτητής στην Πρ. 269/92 ο οποίος φέρει το βάρος αποδείξεως, απέτυχε να στοιχειοθετήσει τον ισχυρισμό του περί προκατελειμμένης διάθεσης του Αστυνομικού Διευθυντή Λάρινακος εναντίον του.

25 Η ύπαρξη τεταμένων σχέσεων μεταξύ ενός υπαλλήλου και του προϊστάμενου του δεν είναι αρκετή για να θεμελιώσει την ύπαρξη προκατάληψης.

- 30 6. Το ζήτημα της προκατάληψης ατυχώς συνδέθηκε από τον αιτητή με το θέμα της μετάθεσής του στη Λευκωσία, την οποία αποδέχθη και δεν προσέβαλε, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του προσωπικού του φακέλου.

35 Επιπλέον η μετάθεση συνιστά αυτοτελή διοικητική πράξη η οποία δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας και κατά συνέπεια η νομιμότητά της δεν μπορεί να εξεταστεί.

- 40 7. Αποτελεί βασική αρχή της νομολογίας, πως όταν το διοικητικό όργανο αποφασίζει να επιλέξει έναν υποψήφιο μη κάτοχο του απαιτούμενου πρόσθετου προσόντος, κατά παραγνώριση άλλου υποψηφίου ο οποίος το κατέχει, θα πρέπει να αιτιολογεί ειδικά την απόφασή του αυτή.

Σύμφωνα με το εδάφιο (3) του Κανονισμού 3 των Κανονισμών "Πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλος σπουδών ή ισοδύναμο προσόν ή μετεκπαίδευση στο εξωτερικό για τουλάχιστον έξι μήνες συ-

νολικά σε θέματα συναφή με τις εξουσίες και τα καθήκοντα της Δύναμης θεωρούνται επιπρόσθετο προσόν".

Η κατοχή από τον αιτητή στην προσφυγή 273/92 πτυχίου της Νομικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, αποτελεί γεγονός αδιαμφισβήτητο.

5

Στο πρακτικό της επίδικης απόφασης καμιά απολύτως μνεία δεν γίνεται αναφορικά με την κατοχή από τον αιτητή τέτοιου προσόντος και επιπλέον καμιά αιτιολογία δεν δίνεται για τους λόγους που οδήγησαν στην παραγνώρισή του.

10

Η αιτιολογία για την παραγνώριση του πρόσθετου προσόντος θα πρέπει να εμφανίζεται στο ίδιο το σώμα της διοικητικής απόφασης και όχι να αφήνεται να συναχθεί καθ' οιονδήποτε τρόπο.

15

Δοθέντος ότι ο αιτητής είχε αξιολογηθεί με εξαιρετική απόδοση από το Συμβούλιο Κρίσεως και επιπλέον είχε την υψηλότερη συνολική βαθμολογία σε σχέση με προς τα ενδιαφερόμενα μέρη η προσφυγή του αιτητή Ηλιάδη έναντι όλων των ενδιαφερομένων μερών που προσέβαλε επιτυγχάνει για το λόγο ότι το αρμόδιο όργανο παρέλειψε να αιτιολογήσει ειδικά την απόφαση παραγνώρισης του πρόσθετου προσόντος του.

20

8. Σύμφωνα με τον Καν. 3(2) των Κανονισμών, "Η αρχαιότητα θα λαμβάνεται υπόψη, αλλά δε θα αφήνεται να ρυθμίζει την προαγωγή μεγαλύτερη βαρύτητα θα προσδίδεται στην αξία και τα προσόντα".

25

Η ρυθμιστική βαρύτητα του κριτηρίου της αρχαιότητας σε σχέση προς τα υπόλοιπα στοιχεία κρίσεως έχει αναλυθεί και επεξηγηθεί στην υπόθεση, **Στέφανος Χαραλάμπους ν. Δημοκρατίας**.

30

9. Το Άρθρο 13(2) του Νόμου και οι διατάξεις των Κανονισμών 21 και 22 παρέχουν στον Αρχηγό της Αστυνομίας την εξουσία να διενεργεί προαγωγές μελών της Δύναμης αφού προβεί ο ίδιος σε αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων.

35

Ο Αρχηγός, αφού εξιολόγησε και συνεκτίμησε όλα τα αναφερόμενα σε κάθε υποψήφιο στοιχεία και έγγραφα μέσα στο γράμμα και το πνεύμα του Καν. 3, ζήτησε με επιστολή ημ. 28.12.91 την κατά Νόμο έγκριση του Υπουργού για την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών.

40

Η έγκριση το Υπουργού δόθηκε με σημείωμά του ημερ. 31.12.91

επί της επιστολής του Αρχηγού.

5 Η εισήγηση των αιτητών πως η απλή αναγραφή από τον Υπουργό της λέξης "εγκρίνεται" επί της επιστολής του Αρχηγού αποτελούσε απειπόληση και δέσμια άσκηση της κυριαρχικής του εξουσίας δεν μπορεί να ευσταθήσει με βάση την κρατούσα νομολογία.

10 Εν πάση περιπτώσει, το διαπιστωθέν σφάλμα όσον αφορά την ανατιολόγητο της παραγνώρισης του πρόσθετου προσόντος είχε επιφλοχωρήσει και στην αιτιολογία της έγκρισης του Υπουργού, η οποία όσον αφορά το μέρος τούτο, κρίνεται ανατιολόγητη.

15 10. Οι αιτητές δεν απέδειξαν έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών που προσέβαλαν.

Οι προσφυγές 201/93, 235/92, 246/92, 269/92 και 279/92 αποτυγχάνουν και απορρίπτονται.

20 Η προσφυγή 273/92 όσον αφορά τον αιτητή 1. Ιωάννη Ηλιάδη, για όλους τους λόγους που προαναφέρθηκαν, επιτυγχάνει έναντι όλων των ενδ. μερών που προσέβαλε.

25 Η ίδια προσφυγή όσον αφορά τον αιτητή 2. Χαράλαμπο Ταλιαδώρο, αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Δεν εκδίδεται καμιά διαταγή για έξοδα.

Διαταγή ως ανωτέρω.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

30 *Sekkides v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 2136,

Χατζηνέστορος κ.ά ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 870,

35 *Στυλιανού ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2025,

Λαγός κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1967,

Χριστοφή ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2245,

40 *Βασιλείου ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1005,

Δημοκρατία κ.ά. ν. Στυλιανού κ.ά. (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427,

Λύωνας κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038,

<i>Σοφοκλέους κ.ά. v. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1590,</i>	
<i>Παπανικολάου v. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 82,</i>	
<i>Δημοκρατία κ.ά v. Αντωνίου κ.ά. (1993) 3 Α.Α.Δ. 325,</i>	5
<i>Ευγενιάδης κ.ά. v. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 136,</i>	
<i>Αντωνίου κ.ά v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 4520,</i>	10
<i>Μηνά κ.ά. v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2403,</i>	
<i>Γιωργιάκης κ.ά v. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 2091,</i>	
<i>Βανέζης κ.ά v. Δημοκρατίας κ.ά. (1989) 3 Α.Α.Δ. 2522,</i>	15
<i>Κλέανθους v. Δημοκρατίας κ.ά. (1992) 4 Α.Α.Δ. 3077,</i>	
<i>Christou v. Republic (1980) C.L.R. 437,</i>	20
<i>Ioannides and Others v. Republic (1989) 3 C.L.R. 278,</i>	
<i>Χρίστου κ.ά. v. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2111,</i>	
<i>Louca and Another v. Savva a.o. (1989) 3 C.I.R. 672,</i>	25
<i>Μουζούρης κ.ά v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4076,</i>	
<i>Kontemeniotis v. C.B.C (1982) 3 C.L.R. 1027,</i>	30
<i>Koufettas v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1614,</i>	
<i>Othonos and Others v. Republic (1987) 3 C.L.R. 362,</i>	
<i>Tourceki v. Republic (1973) 3 C.L.R. 592,</i>	35
<i>Nissiotis v. Republic (1977) 3 C.L.R. 388,</i>	
<i>Siatis v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1264,</i>	40
<i>Κλεάνθους v. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 250,</i>	
<i>Δημητρίου v. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 1150,</i>	

Γεωργίου κ.ά ν. Δημοκρατίας (Αρ. 2) (1989) 3 Α.Α.Δ. 1822,

Χατζηχριστοδούλου ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 2753,

5 *Θεμιστοκλέους ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1058,*

Παντελή ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 973,

10 *Χριστοδούλου κ.ά ν. Αρχηγού Αστυνομίας και Άλλων (1994) 4 Α.Α.Δ. 1601,*

Χαραλάμπους ν. Δημοκρατίας (1994) 3 Α.Α.Δ. 77,

15 *Κυπριανού κ.ά ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1699,*

Χ" Φραγκίσκου κ.ά ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1674,

Μιχαηλίδης κ.ά ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1991) 3 Α.Α.Δ. 537.

20 Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προήχθησαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στο βαθμό του Ανώτερου Υπαστυνόμου στην Αστυνομική Δύναμη Κύπρου.

25

I. Τυπογράφος, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 201/92.

Ο Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 235/92 παρουσιάζεται αυτο-...
προσώπως.

30

Λ. Κληρίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 246/92.

Ε. Ευσταθίου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 269/92.

35

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές στην Υπόθεση Αρ. 273/92.

Π. Παπαγεωργίου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 279/92.

40

Μ. Ευαγγέλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Ε. Σεργίδης, για το Ενδιαφερόμενος Μέρος Ν. Νεοκλέους.

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Με τις προσφυγές αυτές που συνεδικάστηκαν γιατί εδράζονται στην ίδια διοικητική πράξη και παρουσιάζουν κοινά σημεία γεγονότων και νόμου οι αιτητές ζητούν την ακύρωση των προαγωγών των ενδ. μερών στο βαθμό του Ανώτερου Υπαστυνόμου στην Αστυνομική Δύναμη Κύπρου από 1.1.92 που δημοσιεύτηκαν στις Εβδομαδιαίες Διαταγές της 7ης Ιανουαρίου 1992, Τόμος ΧΧΧΙΙΙ, Αύξων Αρ. 1. 5

Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας όλες οι προσφυγές που στρέφονταν εναντίον της νομιμότητας της προαγωγής του ενδ. μέρους Στέφανου Χαρολάμπους αποσύρθηκαν και απορρίφθηκαν. 10

Τις προσφυγές τους επίσης απέσυραν, ο αιτητής Νίκος Γεωργίου εναντίον της προαγωγής του Γεώργιου Παπαγεωργίου, ο αιτητής Στέλιος Πάρπας εναντίον της προαγωγής του Π. Ασιώτη και ο αιτητής Κώστας Σακκάς εναντίον των προαγωγών των Π. Ασιώτη, Γ. Γεωργιάδη, Θ. Αναστασίου, Δ. Ιάσονος και Χ. Κουλέντη. 15

Περαιτέρω, ο αιτητής στην προσφυγή 246/92, ορθά αποδεχόμενος την προδικαστική ένσταση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση για έλλειψη συνάφειας μεταξύ των δύο συμπροσβληθέντων με το ίδιο δικόγραφο διοικητικών πράξεων, απέσυρε την προσφυγή του εναντίον του αναπληρωματικού διορισμού του Α. Χριστοφόρου στη θέση Ανώτερου Υπαστυνόμου από 1.1.92· κατά συνέπεια, η προσφυγή του θεωρείται παραδεκτή και θα εξεταστεί μόνον όσον αφορά την προτασόμενη στο δικόγραφο πράξη προαγωγής των ενδ. μερών, τα ονόματα των οποίων εμφανίζονται στο Δελτίο Α' της αίτησης. 20

Μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας αξιολόγησης όλων των προσοντούχων υποψηφίων από την Επιτροπή Αξιολόγησης και το Συμβούλιο Κρίσεως, σύμφωνα με τις πρόνοιες των Κανονισμών 4-8 των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989, Κ.Δ.Π. 52/89, το Συμβούλιο Κρίσεως κατάρτισε πίνακα με τα ονόματα όλων όσων ευσστήνοντο για προαγωγή κατ' αλφαβητική σειρά τον οποίο και υπέβαλε προς τον Αρχηγό, σύμφωνα με τις πρόνοιες των εδαφίων 4 και 6 του Κανονισμού 8. 25

Στον πίνακα του Συμβουλίου Κρίσεως περιλαμβάνονταν 28 υποψήφιοι Υπαστυνόμοι, οι οποίοι ευσστήνοντο ως οι καταλληλότεροι για προαγωγή στον βαθμό του Ανώτερου Υπαστυνόμου, μεταξύ των οποίων και οι διάδικοι στην παρούσα διαδικασία πλην του αιτητή στην προσφυγή 201/92 Νίκου Γεωργίου και του αιτητή στην προσφυγή 269/92 Στέλιου Νικολάου Πάρπα. 40

- 5 Ο Αρχηγός, ενασκώντας τις εξουσίες του σύμφωνα με το άρ. 13Α(1) του Κεφ. 285, όπως τροποποιήθηκε, και τον Καν. 8(6) των Κανονισμών, συνεκτίμησε και αξιολόγησε όλα τα ενώπιόν του τεθέντα στοιχεία αναφορικά με τους υποψηφίους και προέβη στην επιλογή δεκατριών από αυτούς τους οποίους έκρινε ως τους καταλληλότερους για προαγωγή.
- 10 Μετά την προβλεπόμενη από το Άρθρο 13Α(1) του Νόμου και τον Καν.8(6) έγκριση του Υπουργού, η οποία δόθηκε στις 31.12.91, οι προσβαλλόμενες προαγωγές δημοσιεύτηκαν στις Εβδομαδιαίες Διαταγές της 7.1.92, Τόμος XXXIII, Μέρος II, Αύξων αρ. 1.
- 15 Απετέλεσε βασική εισήγηση των δικηγόρων των αιτητών στις προσφυγές 201/92, 273/92 και 279/92 πως η προσβαλλόμενη απόφαση έπασχε από ουσιώδη παρατυπία η οποία συνίστατο στο γεγονός ότι, ενώ οι επίδικες κενές θέσεις ήταν μόνον 13, το Συμβούλιο Κρίσεως περιέλαβε στον κατάλογο που υπέβαλε στον Αρχηγό 28 συνιστώμενους υποψηφίους, αριθμό που υπερ-
20 ρέβαινε το διπλάσιο των υφιστάμενων κενών θέσεων, κατά παράβαση του Καν.8(Γ) των Κανονισμών.
- 25 Η ίδια εισήγηση επεκτάθηκε, περαιτέρω, στην αντιφατική, όπως χαρακτηρίστηκε, ενέργεια του Αρχηγού να παρακάμψει ίδια πρωτοβουλία και χωρίς οποιαδήποτε εκ του νόμου αρμοδιότητα τις δύο τελευταίες υποψηφιότητες του καταλόγου αλλά να προχωρήσει τελικά με την επιλογή και προαγωγή του 27ου περιληφθέντος στον κατάλογο υποψηφίου, Τάκη Χριστοδούλου.
- 30 Σύμφωνα με την σταθερά ακολουθούμενη νομολογία, δε συνιστά λόγο ακύρωσης μιας πράξης κάθε παράβαση διαδικαστικού κανόνας αλλά μόνον η αθέτηση των ενεργειών εκείνων οι οποίες χαρακτηρίζονται ως ουσιώδεις.
- 35 Η κρίση για τον χαρακτήρα ενός τύπου ως ουσιώδους ή μη ανήκει στο Δικαστήριο και ως κριτήριο διάκρισης λαμβάνεται υπόψιν η επίδραση την οποία άσκησε ο παραλειφθείς ή ελλειπώς τηρηθείς τύπος στη λήψη της επίδικης απόφασης.
- 40 Η διοικητική πράξη δεν ακυρούται εάν, από την εκτίμηση των ειδικών συνθηκών που ισχύουν σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, αποδειχθεί πως οι εγγυήσεις υπέρ της νομιμότητας και αμεροληψίας της πράξης δεν παραβιάστηκαν ή ότι δεν έχει επέλθει οποιαδήποτε βλάβη στα συμφέροντα του διοικουμένου. (Βλ. σχετικά, **Σεκ-**

κίδης ν. Δημοκρατίας (1988) 3 Α.Α.Δ. 2136, *Χατζηνέστορος κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 870, *Γιαννούλα Λοιμά κ.ά. ν. Σάββα κ.ά.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 672, *Ανδρέας Στυλιανού ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2029, *Ανδρέας Λαγός κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1967, *Δρ. Χρυσόστομος Χριστοφή ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2245, *Χαράλαμπος Βασιλείου ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1005, *Δημοκρατία κ.ά. ν. Ανδρέα Στυλιανού κ.ά.* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427, *Γεώργιος Λύωνας κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038, Σπηλιωτόπουλος, *Εγχειρίδιον Διοικητικού Δικαίου*, 1978, σελ. 403-407, *Δαγτόγλου*, *Γενικό Διοικητικό Δίκαιο Γ'1*, 1981, σελ. 282-286 και *Στασινόπουλος*, *Δίκαιον Διοικητικών Πράξεων*, 1951, σελ. 227-234). 5
10

Εκτιμώντας τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κρινόμενης υπόθεσης έχω καταλήξει πως η παράβαση του Κανονισμού 8(5) των Κανονισμών η οποία επήλθε από την σύσταση 28 αντί 26 υποψηφίων δεν επέφερε οποιαδήποτε βλάβη στα συμφέροντα των αιτητών. 15

Κανένας από τους αιτητές που επικαλέστηκαν τον σχετικό λόγο ακύρωσης δεν αγνοήθηκε από τον Αρχηγό. 20

Σύμφωνα με τα ενώπιόν μου στοιχεία, τόσο οι αιτητές στην προσφυγή 273/92 όσο και ο αιτητής στην προσφυγή 279/92 είχαν αριθμούς 7, 22 και 23 στον κατάλογο και κατά συνέπεια περιλαμβάνονταν μεταξύ των υποψηφίων τους οποίους ο Αρχηγός έλαβε υπόψιν. 25

Η προαγωγή του Τάκη Χριστοδούλου, ο οποίος είχε τον αριθμό 27 στον κατάλογο, δεν μεταβάλλει το αποτέλεσμα της εισήγησης, δεδομένου ότι η προαγωγή του υποψηφίου αυτού δεν προσβλήθηκε με προσφυγή και κατά συνέπεια δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας (Βλ. σχετικά, *Σοφοκλής Σοφοκλέους κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1590). 30

Ο ίδιος ισχυρισμός ατυχώς προβάλλεται από τον αιτητή στην προσφυγή 201/92 ο οποίος δεν συστήθηκε από το Συμβούλιο Κρίσεως και δεν περιλήφθηκε στον σχετικό κατάλογο. 35

Σύμφωνα με το άρ. 13Α(5) του Νόμου, "ο Αρχηγός προβαίνει εις την επιλογήν των προαχθησομένων εκ των υπό του Συμβουλίου Κρίσεως καταρτισθέντων Πινάκων". 40

Ο αιτητής αξιολογήθηκε από την Επιτροπή Αξιολόγησης, σύμφωνα με τα κριτήρια του Καν. 6(2), συστήθηκε από την Επι-

τροπή προς το Συμβούλιο και έτυχε της αξιολόγησης και κρίσης του Συμβουλίου.

- 5 Ο λόγος της μη συμπερίληψής του στον τελικό κατάλογο έγκειτο στο γεγονός ότι η συνολική βαθμολογία που εξασφάλισε από την αξιολόγηση και των δύο σωμάτων δεν υπερέβαινε τις 84.17 μονάδες, ενώ ο τελευταίος περιληφθείς στον κατάλογο είχε σύνολο βαθμολογίας 85.50 μονάδες.
- 10 Κατά συνέπεια, τα ελαττώματα που είχαν επιλωχωρήσει στον καταρτισμό του πίνακα, δεν επηρέασαν καθ' οιονδήποτε τρόπο τα συμφέροντα του αιτητή και ο σχετικός ισχυρισμός που προβλήθηκε, απορρίπτεται. (Βλ. σχετικά, *Τασούλα Παπανικολάου ν. Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 82).
- 15 Σύμφωνα με τον Κανονισμό 8(4) το Συμβούλιο Κρίσεως "αξιολογεί και βαθμολογεί κάθε υποψήφιο σε ειδικό έντυπο που καθορίζεται από τον Αρχηγό και εγκρίνεται από τον Υπουργό".
- 20 Το ειδικό έντυπο του Συμβουλίου Κρίσεως καθορίστηκε από τον Αρχηγό και εγκρίθηκε από τον Υπουργό στις 21.10.89, όπως προκύπτει από το Τεκμήριο "Α" στη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου των καθ'ων η αίτηση.
- 25 Οι δικηγόροι των αιτητών στις προσφυγές 237/92 και 201/92 εξακολουθούν να εγείρουν ζητήματα που αφορούν την εγκυρότητα του εντύπου αξιολόγησης και των κριτηρίων που καθορίστηκαν κατά τη σύνταξή του, τη νομιμότητα των στοιχείων κρίσεως της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις και τη σημασία που αποδόθηκε σ' αυτές, θέματα τα οποία εξετάστηκαν και αποφασίστηκαν οριστικά από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου στην υπόθεση, *Δημοκρατία κ.ά. ν. Ιωσήφ Αντωνίου κ.ά.* (1993) 3 Α.Α.Δ. 325, στην οποία παραπέμπω σχετικά, προς αποφυγή οποιωνδήποτε επαναλήψεων. (Βλ. επίσης, *Πελοπίδας Ευγενιάδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 136.)
- 30 Ο αιτητής στην προσφυγή 235/92 πρόβαλε την εισήγηση πως ορισμένα από τα ενδ. μέρη δεν εδικαιοούνται προαγωγής και κατά συνέπεια παράνομα προάχθηκαν για το λόγο ότι δεν κατείχαν το απαιτούμενο προσόν της επιτυχίας στις εξετάσεις για προαγωγή στον κατώτερο βαθμό του Υπαστυνόμου τον οποίο κατείχαν.
- 40 Τα προβλεπόμενα από τον Κανονισμό 11(1)(γ) προσόντα για προαγωγή στο βαθμό του Ανώτερου Υπαστυνόμου δεν θέτουν

ως προϋπόθεση την επιτυχία σε εξετάσεις για προαγωγή σε προηγούμενους βαθμούς.

Το εγείρομενο ζήτημα δεν εμπίπτει στα πλαίσια της παρούσας διαδικασίας, η οποία αποτελεί αυτοτελή διοικητική πράξη, κρινόμενη στη βάση των συγκεκριμένων περιστατικών που την περικλείουν.

5

Η αναθεωρητική δικαιοδοσία του Δικαστηρίου περιορίζεται αποκλειστικά στην κρίση των θεμάτων που αφορούν την επίδικη απόφαση και δεν συνιστά μέσο για τον έλεγχο προγενέστερων ανεξάρτητων διοικητικών πράξεων.

10

Κατά συνέπεια, τα ενδ. μέρη τεκμαίρεται ότι προάχθηκαν νόμιμα στον προηγούμενο βαθμό και ο σχετικός ισχυρισμός, απορρίπτεται. (Βλ. σχετικά *Ιωσήφ Αντωνίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 520, *Ανδρέας Μηνά κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2402, *Οδυσσεύς Γιωργάκης κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 2091 και *Παναγιώτης Βανέζης κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2522.)

15

20

Απορριπτέος τυγχάνει επίσης και ο ισχυρισμός του αιτητή ότι κατά την ημερομηνία υποβολής προς τον Αρχηγό του καταλόγου συστηνομένων υποψηφίων του Συμβουλίου Κρίσεως ήταν αδύνατον να προβλεφθεί ο αριθμός των θέσεων που θα εκκλούντο κατά την 31.12.91.

25

Σύμφωνα με τα αποδεικτικά στοιχεία που ζητήθηκαν από τον αιτητή και κατατέθηκαν με επιστολή της διοίκησης ημ. 12.4.93 (Βλ. Τεκμήριο "Α" στη συμπληρωματική αγόρευση του αιτητή), υπήρχαν κατά την 31.12.91 δεκατρείς κενές θέσεις στον βαθμό του Ανώτερου Υπαστυνόμου, όσες ήταν και οι θέσεις που πληρώθηκαν με την επίδικη διαδικασία.

30

Περαιτέρω, εφόσον ο αιτητής συστήθηκε από το Συμβούλιο Κρίσεως και περιελήφθη στον σχετικό κατάλογο, δεν νομιμοποιείται να προβάλλει οποιουσδήποτε ισχυρισμούς για τυχόν πλημμέλειες κατά τον καταρισμό του καταλόγου στον οποίο ο ίδιος συμπεριελήφθη και από τις οποίες κανένα συμφέρον του δεν είχε επηρεαστεί δυσμενώς. (Βλ. *Ανδρέας Ν. Κλεάνθους ν. Δημοκρατίας κ.ά.* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3077.)

35

40

Απετέλεσε βασική εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή στην προσφυγή 269/92 πως η συμμετοχή του Αστυνομικού Διευθυντή

της Επαρχίας Λάρνακος στην Επιτροπή Αξιολόγησης που συνήλθε στις 11.2.91 για να αξιολογήσει τον αιτητή ήταν παράνομη, ως αντίθετη προς τον Καν. 5 των Κανονισμών, για το λόγο ότι κατά την ημερομηνία αυτή ο αιτητής δεν υπηρετούσε πλέον στην Επαρχία Λάρνακος λόγω της από 6.2.91 μετάθεσής του στη Λευκωσία.

Από τον προσωπικό φάκελο του αιτητή, Π.Φ. 952, Κυανούν 649, προκύπτει πράγματι ότι στις 2.2.91 δόθηκε διαταγή για μετάθεση του αιτητή από τη Λάρνακα, όπου υπηρετούσε, στη Λευκωσία. Ως ημερομηνία μετάθεσης ορίστηκε η 6.2.91.

Όπως επίσης προκύπτει από τα έγγραφα του ιδίου φακέλου (Βλ. Κυανούν 649 και 650) η μετάθεση αυτή δεν πραγματοποιήθηκε τελικά παρά μόνον την 26.3.91, ημερομηνία κατά την οποία ο αιτητής τοποθετήθηκε και ανέλαβε ενεργά καθήκοντα ως Υπεύθυνος της Αστυνομικής Περιφέρειας Πέρα Χωρίου - Ποταμιάς.

Ενόψει των πιο πάνω, ο ισχυρισμός του αιτητή ότι κατά την ημερομηνία αξιολόγησής του από την Επιτροπή Αξιολόγησης ο Αστυνομικός Διευθυντής και άμεσα προϊστάμενός του δεν ήταν τα πρόσωπα τα οποία μετείχαν στη σύνθεση της Επιτροπής, δεν υποστηρίζεται από τα γεγονότα και απορρίπτεται.

Έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί πως η έλλειψη αντικειμενικότητας και η ύπαρξη εχθρικής διάθεσης από τα όργανα τα οποία μετέχουν στις διοικητικές διαδικασίες πρέπει να αποδεικνύονται με επαρκή βεβαιότητα από γεγονότα τα οποία προκύπτουν από επίσημα έγγραφα ή από ασφαλή συμπεράσματα τα οποία συνάγονται από τέτοια γεγονότα. (Βλ. *Christou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 437, 451-452, *Ioannides & Others v. Republic* (1989) 3 C.L.R. 278, *Γιαννούλα Τάκη Χρίστου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2111, *Yiannoula Louca & Another v. Republic* (1989) 3 C.L.R. 672, *Χρίστος Μουζούρης κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4076 και Κυριακόπουλος, Ελληνικών Διοικητικών Δίκαιον, Μέρος Γ, σελ. 140).

Στην υπό εξέταση υπόθεση, ο αιτητής, ο οποίος φέρει το βάρος αποδείξεως, απέτυχε να στοιχειοθετήσει τον ισχυρισμό του περί προκατελημμένης διάθεσης του Αστυνομικού Διευθυντή Λάρνακος εναντίον του.

Η ύπαρξη τεταμένων σχέσεων μεταξύ ενός υπαλλήλου και του προϊσταμένου του δεν είναι αρκετή για να θεμελιώσει την ύπαρξη προκατάληψης. (Βλ. *Kontemeniotis v. C.B.C.* (1982) 3 C.L.R.

1027, 1035, *Koufettas v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1614, 1616-1617, και *Othonos & Others v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 362).

Το ζήτημα της προκατάληψης ατυχώς συνδέθηκε από τον αιτητή με το θέμα της μετάθεσής του στη Λευκωσία, την οποία απεδέχθη και δεν προσέβαλε, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του προσωπικού του φακέλου.

5

Επιπλέον η μετάθεση συνιστά αυτοτελή διοικητική πράξη η οποία δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας και κατά συνέπεια η νομιμότητά της δεν μπορεί να εξεταστεί.

10

Ο ισχυρισμός περί επηρεασμού των υπολοίπων μελών της Επιτροπής Αξιολόγησης από τον Αστυνομικό Διευθυντή Λάρνακος δεν έχει θεμελιωθεί.

15

Ο αιτητής αξιολογήθηκε και βαθμολογήθηκε από τα αρμόδια συλλογικά όργανα με βάση τους Κανονισμούς.

Το σύνολο της βαθμολογίας του από τις αξιολογήσεις της Επιτροπής και του Συμβουλίου ανήρχετο, σύμφωνα με τα ενώπιόν μου στοιχεία, σε 64 μονάδες. Ο τελευταίος περιληφθείς στον κατάλογο του Συμβουλίου Κρίσεως είχε συνολική βαθμολογία 85.50 μονάδες.

20

Ο αιτητής δεν απέδειξε οποιοδήποτε λόγο για τον οποίο η μη συμπερίληψή του στον τελικό κατάλογο θα μπορούσε να κριθεί ακροσφαλής και για το λόγο αυτό η προσφυγή του αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

25

Αποτελεί βασική αρχή της νομολογίας, πως όταν το διοικητικό όργανο αποφασίζει να επιλέξει ένα υποψήφιο μη κάτοχο του απαιτούμενου πρόσθετου προσόντος, κατά παραγνώριση άλλου υποψηφίου ο οποίος το κατέχει, θα πρέπει να αιτιολογεί ειδικά την απόφασή του αυτή. (Βλ. *Tourpeki v. Republic* (1973) 3 C.L.R. 592, 603, *Nissiotis v. Republic* (1977) 3 C.L.R. 388, *Statis v. Republic* (1987) 3 C.L.R., 1264, *Κλεάνθους v. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 250 και *Ιάκωβος Α. Δημητρίου v. Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 1150.)

30

35

Σύμφωνα με το εδάφιο (3) του Κανονισμού 3 των Κανονισμών, "Πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλος σπουδών ή ισότιμο προσόν ή μετεκπαίδευση στο εξωτερικό για τουλάχιστον έξι μήνες συνολικά σε θέματα συναφή με τις εξουσίες και τα καθήκοντα της Δύναμης θεωρούνται επιπρόσθετο προσόν".

40

Η κατοχή από τον αιτητή στην προσφυγή 273/92, Ιωάννη Ηλιάδη, πτυχιούχου της Νομικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, αποτελεί γεγονός αδιαμφισβήτητο.

5 Στο πρακτικό της επίδικης απόφασης (Βλ. Παράρτημα Ε' στην ένσταση) καμιά απολύτως μνεία δεν γίνεται αναφορικά με την κατοχή από τον αιτητή τέτοιου προσόντος και επιπλέον καμμία αιτιολογία δεν δίνεται για τους λόγους που οδήγησαν στην παραγνώρισή του.

10 Η αιτιολογία για την παραγνώριση του πρόσθετου προσόντος θα πρέπει να εμφανίζεται στο ίδιο το σώμα της διοικητικής απόφασης και όχι να αφήνεται να συναχθεί καθ' οιονδήποτε τρόπο. (Βλ. *Ανδρέας Γεωργίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (Αρ. 2)* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1822.)

20 Δοθέντος ότι ο αιτητής είχε αξιολογηθεί με εξαιρετική απόδοση από το Συμβούλιο Κρίσεως και επιπλέον είχε την υψηλότερη συνολική βαθμολογία σε σχέση προς τα ενδιαφερόμενα μέρη η προσφυγή του αιτητή Ηλιάδη έναντι όλων των ενδιαφερομένων μερών που προσέβαλε επιτυγχάνει για το λόγο ότι το αρμόδιο όργανο παρέλειψε να αιτιολογήσει ειδικά την απόφαση παραγνώρισης του πρόσθετου προσόντος του. (Βλ. σχετικά *Χριστάκης Χ' Χριστοδούλου ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 2753, *Ιάκωβος Θεμιστοκλέους ν. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1058, *Παντελής Α. Παντελή ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 973 και *Ανδρέας Χριστοδούλου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1601).

30 Οι ισχυρισμοί των αιτητών στις προσφυγές 235/92 και 273/92 ότι παραγνώριστηκε η αρχαιότητά τους και ο ισχυρισμός του αιτητή στην προσφυγή 279/92 ότι η αρχαιότητα των ενδιαφερομένων μερών λειτούργησε σε βάρος της δικής του υπεροχής σε αξία και προσόντα, δεν μπορούν να ευσταθήσουν.

35 Σύμφωνα με τον Καν. 3(2) των Κανονισμών, "Η αρχαιότητα θα λαμβάνεται υπόψη, αλλά δε θα αφήνεται να ρυθμίζει την προαγωγή μεγαλύτερη βαρύτητα θα προσδίδεται στην αξία και τα προσόντα".

40 Η ρυθμιστική βαρύτητα του κριτηρίου της αρχαιότητας σε σχέση προς τα υπόλοιπα στοιχεία κρίσεως έχει αναλυθεί και επεξηγηθεί στο ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση, *Στέφανος Χαραλάμπους ν. Δημοκρατίας* (1994) 3 Α.Α.Δ. 77:

"Το γεγονός ότι ο παράγοντας αυτός δεν είναι ρυθμιστικός για τις διεκδικήσεις και υπολείπεται σε σπουδαιότητα των άλλων παραγόντων, δεν εξουδετερώνει ούτε καταργεί τη σημασία του ως ουσιώδους στοιχείου κρίσεως για την καταλληλότητα των υποψηφίων για προαγωγή."

5

Έχω εξετάσει με προσοχή τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν και έχω καταλήξει πως στην υπό κρίση υπόθεση η βαρύτητα η οποία αποδόθηκε στο κριτήριο της αρχαιότητας βρισκόταν σε πλήρη εναρμόνιση προς τους Κανονισμούς και τις αρχές της νομολογίας και εντός των νομίμων πλαισίων της διακριτικής εξουσίας του αρμοδίου οργάνου.

10

Επιπλέον, η διαφορά μερικών μονάδων ή υποδιαϊρέσεων μονάδων στην κλίμακα του εκατόν, δεν ήταν ικανή, λαμβανομένων υπόψιν και των λοιπών κριτηρίων, να θεμελιώσει τον ισχυρισμό των αιτητών, Ιεροθέου, Ταλιαδώρου, Χ"Μιχαλάκη και Σακκά για έκδηλη υπεροχή τους έναντι των ενδιαφερομένων μερών που προσέβαλαν. (Βλ. σχετικά, *Κώστας Κυπριανού κ.ά. v. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1699, *Τρύφων Χαραλάμπους κ.ά. v. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1711, *Ιωάννης Χ"Φραγκίσκος κ.ά. v. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1674 και *Δημοκρατία v. Ιωσήφ Αντωνίου*, (ανωτέρω).)

15

20

Το άρθρο 13(2) του Νόμου και οι διατάξεις των Κανονισμών 21 και 22 παρέχουν στον Αρχηγό της Αστυνομίας την εξουσία να διενεργεί προαγωγές μελών της Δύναμης αφού προβεί ο ίδιος σε αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων.

25

Ο Αρχηγός, αφού αξιολόγησε και συνεκτίμησε όλα τα αναφερόμενα σε κάθε υποψήφιο στοιχεία και έγγραφα μέσα στο γράμμα και το πνεύμα του Καν. 3, ζήτησε με επιστολή ημ. 28.12.91 την κατά Νόμο έγκριση του Υπουργού για την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών.

30

35

Η έγκριση του Υπουργού δόθηκε με σημειωμά του ημ. 31.12.91 επί της επιστολής του Αρχηγού.

Η εισήγηση των αιτητών πως η απλή αναγραφή από τον Υπουργό της λέξης "εγκρίνεται" επί της επιστολής του Αρχηγού αποτελούσε απειπόληση και δέσμια άσκηση της κυριαρχικής του εξουσίας δεν μπορεί να ευσταθήσει με βάση την κρατούσα νομολογία. (Βλ. σχετικά, *Παναγιώτης Μιχαηλίδης κ.ά. v. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 537, *Πελοπίδας Ευγενιάδης κ.ά. v. Δη-*

40

μοκρατίας (ανωτέρω) και *Σοφοκλής Σοφοκλέους κ.ά. ν. Δημοκρατίας*, (ανωτέρω).)

- 5   Εν πάση περιπτώσει, το διαπιστωθέν σφάλμα όσον αφορά το αναιτιολόγητο της παραγνώρισης του πρόσθετου προσόντος του αιτητή Ηλιάδη, είχε επιλοχωρήσει και στην αιτιολογία της έγκρισης του Υπουργού, η οποία, όσον αφορά το μέρος τούτο, κρίνεται αναιτιολόγητη.
- 10   Οι αιτητές δεν απέδειξαν έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών που προσέβαλαν.
- Οι προσφυγές 201/92, 235/92, 246/92, 269/92 και 279/92 αποτυγχάνουν και απορρίπτονται.
- 15   Η προσφυγή 273/92 όσον αφορά τον αιτητή 1. Ιωάννη Ηλιάδη, για όλους τους λόγους που προαναφέρθηκαν, επιτυγχάνει έναντι όλων των ενδ. μερών που προσέβαλε.
- 20   Η ίδια προσφυγή όσον αφορά τον αιτητή 2. Χαράλαμπο Ταλιαδώρο, αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Δεν εκδίδεται καμιά διαταγή για έξοδα.

Διαταγή ως ανωτέρω.